

ბუმბერაჭები ფეფომაში

=====

ბალადა

მანუ, ბაბა, ბელაჯრუა...

საფრანგეთის ქვეყანა!
ფრუბშია ჩაწყობილი-
რახის ფული სჭირდება.

განა მარტლა სურათები-
ეს ხომ წაფილი ფულია!
ვიღას ახსოვს ცურები-
მიწა რაგაფრულია!

აღსასრული ახლოვდება,
ვერა გაფრინდება რა,
მიავარია გადარჩენა-
სურათების ვი არა!

სურათები ფრუბშია,
ვაგონებში- ფრუბი...
ხელოვნებას შეველაგით-
საჭირთა ხუნდები!

მანუ, მონუ, ბელაჯრუა,
რუნუარი, პიკასო...
კუთხე მათონს ვინ შეკადრებს,
განძი საიღ მიცაქვსო!

პარნიკია რაფეშური,
მიცაქვს მისი ქვეყანა...
ფრუბშია ჩაწყობილი-
პიტლურს ფული სჭირდება!

ბუნებალი ზღვს არ აწერს-
რა ირის სურათებია
ჩვენთვის ახლა გაღამდნვეთი
კრებლის გუმბათებია!

-სწორედ ასე, ბუნებალი,-
მაიორი ცხარებია,-
ეს იქნება! სხვა კი ახლა
ყველაფერი წყარებია!

ასე მიიღებს ყველას ქარში
სურათები მაიორს,
გამყოფი ფრანგებს ხვრებს და ლმის
მათი სისხლი დაღობს.

მანე, დედა, დედაკრუა,
რუნუარი, პიკასო
სისხლით აღბა, და რომ ჰკითხო,
ხელოვნება მიყვარსო!

მაგრამ დადგა ეშვლენი-
რომელია შავნება?
ჩუარა! რაგომ არ სრულდება
მაიორის ბრძანება?

"გვიანდაა, მაიორო!"-
ეს ვინ დადგას მუდია?
"შენ ვინდა შევა... " "შე მინდა ვშვეა,
რომ ეს აღსასრულია!"

"როგორ შეძავ! მოღალატე!"

განტონა უღალატე.

მანორმა ცივი ხელი

პისტილუტზე იტყვა.

დასწრებს და გვერდამი შეაჩუქა

მთელი მისი ამბავი...

მეფერში ეგონ მანორნი,

ღამეგრეობელი ამბავი.

მშვიდობიან რჩის ელოძენ

ღია ცის ქვეშ ღიძხანსო

მანე, ღაბა, ღალაკრუა,

რუნჯარი, პიკასო.

აკაკი ცეროვანი